

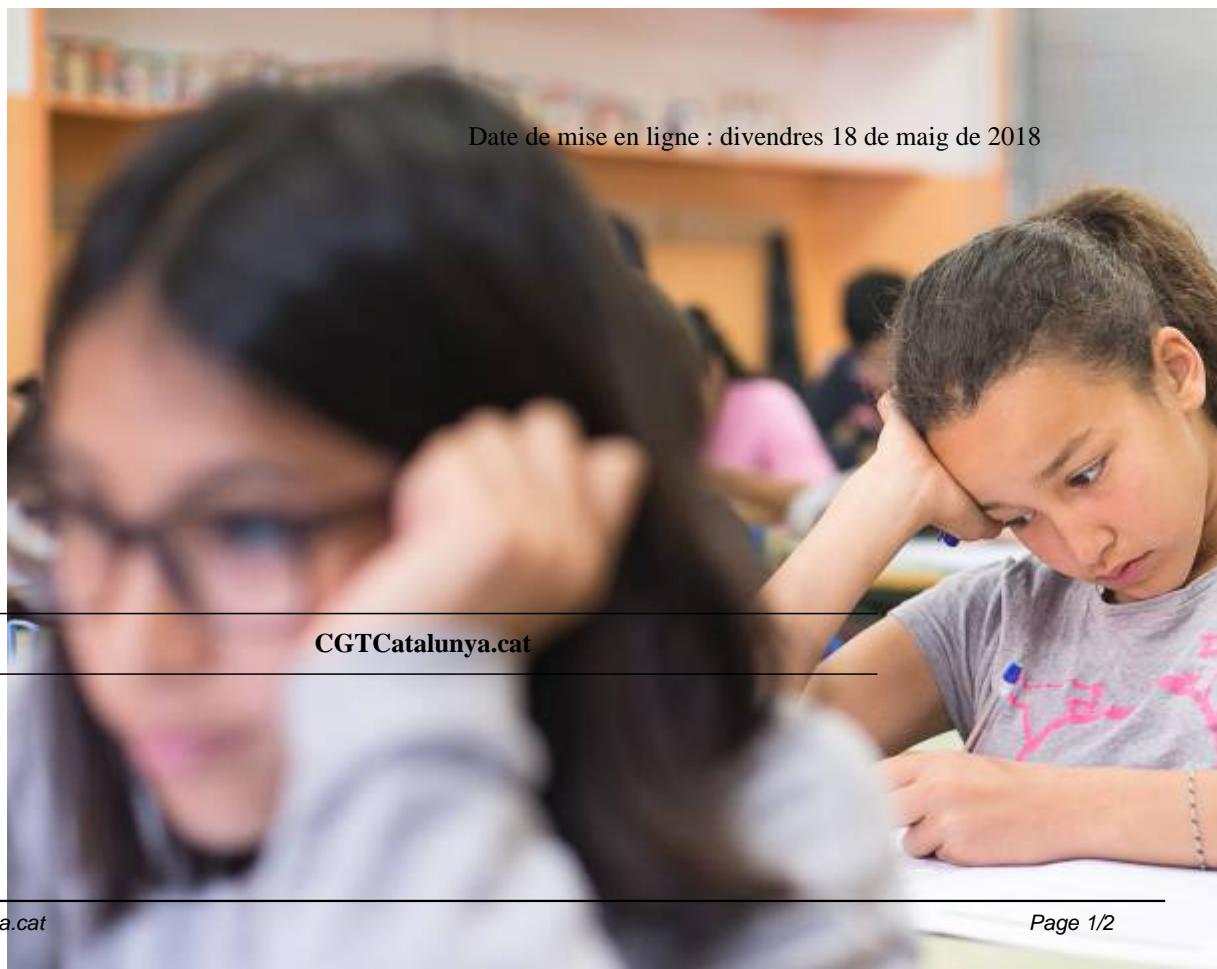
Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12850>

La segregació escolar, una manera de fer política

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : divendres 18 de maig de 2018

CGTCatalunya.cat

Segons l'informe Oportunitat educativa per a tothom, elaborat per l'OCDE i publicat el desembre del 2017, els nens i nenes que parteixen desavantatges socioeconòmics tindran salaris més baixos i una vida més curta. Resulta paradoxal que els responsables d'aquesta organització, que defensa el lliure mercat, recomanin que les administracions competents augmentin les partides pressupostàries en matèria d'educació per revertir aquesta situació.

El mes d'abril passat, l'informe Mézclate conmigo. De la segregación socioeconómica a la educación inclusiva, publicat per l'ONG Save the Children, situava Catalunya com la segona comunitat autònoma amb un índex més alt de segregació escolar dintre de l'estat espanyol. Sabem que la segregació escolar ètnica i sobretot socioeconòmica genera alts nivells de repetició de curs, un major grau d'abandonament escolar prematur i barreres d'accés a la formació superior que afecten principalment i de manera desproporcionada l'alumnat de classe treballadora.

La vinculació entre els dos documents és evident. Les dades del segon mostren que ens trobem amb un sistema educatiu que no fa els deures i que, en comptes d'actuar com a agent compensador d'aquestes desigualtats, les consolida i augmenta.

Feta l'anàlisi, es plantegen diferents qüestions: en qui recauria la responsabilitat de corregir-ho? Per què, a qui li pertoca, per acció o per omissió, ha permès que la segregació escolar sigui ara un gran problema social a Catalunya?

Cal assenyalar el departament d'Ensenyament com a màxim responsable que aquesta situació s'hagi consolidat en l'última dècada. Si bé les famílies (de classes mitjanes i altes) també contribueixen a la perpetuació del problema quan en la tria d'escola prioritzen la composició social de l'alumnat que hi assisteix, és l'administració la que ha d'aplicar mesures per evitar que això passi.

El 2008 el Síndic de Greuges va publicar el primer informe sobre segregació escolar, en el qual convidava el departament a canviar les polítiques de matriculació perquè l'accés als centres no estigués condicionat per la classe social, sinó que es fes d'acord amb el criteri de la igualtat d'oportunitats educatives. El 2016 la mateixa institució va publicar un segon informe en el qual s'evidenciava que en vuit anys les dades no havien canviat i que el govern havia obviat les tímides propostes d'actuació que s'inclouïen en els dos documents. La qüestió és: si tenim diagnosi i possibles solucions, per què ningú ha posat fil a l'agulla? Els motius no es poden simplificar, però sens dubte n'hi ha un de principal, que és la ferma oposició a qüestionar l'element estructural que més contribueix a la segregació: l'existència de l'escola privada finançada amb fons públics, altrament coneguda com a concertada.

A hores d'ara no sabem qui serà al capdavant de la conselleria d'Ensenyament en la configuració del nou Govern, però sí que sabem que qui l'ha ocupada les últimes legislatures no ha tingut cap interès a reconduir una situació que afecta el futur i les vides de molts infants d'aquest país.

* *Article de Marta Minguella, delegada de CGT Ensenyament Tarragona, publicat al diari Jornada*
<https://www.diarijornada.coop/opinio/20180517/segregacio-escolar-manera-fer-politica>